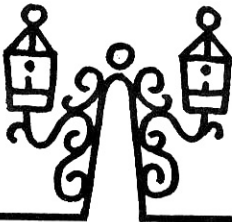

Koulu-TV?

Panu

Harvoin tulee avatuksi TV:tä keskipäivällä, mutta kun

hyvä ystävä muutamana perjantaina klo silloin ja silloin kehotti katsomaan nuoren kirjailijan nimeltään **Harri Sirola** esittelyä ja esittäytymistä, niin... Kestin esitystä alusta lukien n. kolme (3) minuuttia. Harkitsin hetken ja painoin pimeän päälle, sillä minua odotti monikin työ, moni lehdistä sivuun leikattu hyvä, mielenkiintoinen ja opettava leike (joista suurin osa aina jää lukematta), moni keskeneräinen kirja. Tuli myös mieleen, että elämä on niin lyhyt, ei sen vähistä armonvuosista enää kannata mihän hyvänsä repiä, typeryyksiin.

Ikäihmiselle joku TV ei tietenkään ole mikään ongelma, vapaassa maassa kun saa olla katsomattakin. Toiseksi ei katsominen mitenkään vaarallista olisi, en minä enää tässä iässä, kovapäinen muutenkin, aivan vähällä uusia pahoja tapoja opi, mutta...

Katsoin Katso!-lehteä, jossa sen päivän kohdalla TV 1:n alla "luki" (lue: Panu luki): KOULU-TV/SKOL-TV. Voi, vel-

jet ja sisaret! Kello 12.25 oli sitten se Nuori kirjailija 1987 II: Harri.

Harri alkoi moottoripyörän pärinällä (ellei sitten jo se ollut "musiikkia" eli rockia (pitääköhän kirjoittaa fiinimmästi med ck!) ja taisi olla nuorimies m:pyörän satulassa. Sitteen tuli lähikuva viskilasista pöydänkumalla ja sitten itse herra kirjailija. Herra kirjailija makasi kylpyammeessa valkean vaahdon keskellä kuin hyväkin mainosprinsessa, kauniita koruja ja ketjua, kullankimalteisia, kauniistiruskettuneella rinnallaan.

Aivan siistinnäköinen nuorimies, joka alkoi puhua sameahkolla tylsällä ja epäselvälläkin äänellä (anteeksi, ehkä TV:ni ei ollut kunnossa). Jotta olisi ollut vielä vähän vaikeampaa, kuului taustalta koko ajan joko rokinräminää tai moottoripyöränpärinää. Tietysti minulla kihalhti hie-man päähän, vaikka se viskilaasi olikin tavoittamattomissa. Minulla kihaltaa niin vähästä, olen allerginen kaikelle "ässälä" alkavalle sillistä viskiin.

Sitten ruvettiin näyttämään siistinnäköisen nuoren ylioppi-

laan eri-ikäisiä valokuvia, missä yhteydessä diivamme kai kertoi entisistä ja uusista suunnitelmistaan. Varmuuden vuoksi soi koko ajan rokki — nyt olin siitä varma. Oli vähän niin kuin siinä vanhassa vitsissä, että "hei, sinulla takarapasuoja rämisee" ja "en oikein kuule, ku' takarapasuoja rämisee..."

Luovuin. Viisaudet jäivät kuulematta, mutta ehti kyllä tulla mieleen, että naapurilehden **Matti Ripatti** oli kirjoittanut, että tämä Harri on toistaiseksi onnistunut paremmin olemaan kirjailija kuin kirjoittamaan...

Sellainen on kirjailija. Tässä Koulu-TV:n malli kirjailijaksi. En tarkoita, etteikö kirjailija saa diivailla juuri niin kuin haluaa ja TV-toimittajakin, mutta en malta olla kysymättä, epäileekö Koulu-TV, että tarpeeksi moni nuori ei löytäisi tällaista idolia, jos eivät isot ihmiset ja opettajat nostaisi sitä hapuilevien opinhaluisten oppilaittensa silmien eteen. Saako opettaja omin päin sulkea TV:n, niin kuin minä? Ja auttaako se enää siinä vaiheessa?

J. k. Oulu-lehden numerossa 27/5. 4. 87 oli P. V. P. prantännyt nuotiokuvan vuosiluvuksi 1921, kun p.o. 1937. Potkivien partiopoikien kuvassa toistui vanha painovirhe. Kuvassa ei ole Allan Salo vaan Allan Uitto.